

Comunicar mitjançant infografies

Pere Rovira, co-fundador i director d'estratègia de [OneTandem](#). Van presentar l'acte **Jordi Graells Costa**, director general d'Atenció Ciutadana, i **Jesús Martínez Marín**, en representació del director del Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada.

Sala d'actes del CEJFE, 18 d'octubre de 2017. 220 assistents.

Una de les claus de la [visualització de dades](#) és oferir-ne una visió crítica, que faci pensar.

Hi ha uns 30 tipus de gràfics estàndard diferents, i bàsicament dos tipus d'infografies: l'estàtica, que serveix per comunicar dades simples, com ara l'evolució d'una variable en un gràfic de línies o les seves diferents magnituds a un gràfic de barres, i la interactiva (gràfics dinàmics, que involucren l'usuari), que permeten treballar amb moltes fonts de dades a l'hora. Un bon exemple d'això és el mapa d'arbre ([treemap](#)), molt utilitzat especialment en el món financer per mostrar les valoracions de les diferents empreses que componen els índexs i les seves oscil·lacions al mercat (per a les empreses que baixen a borsa s'utilitza el color vermell i per a les que pugen, el color verd, malgrat que aquests colors no són els més encertats perquè impedeixen que les persones daltòniques els distingeixin).

De la visualització de dades, se'n fan tres usos:

1. La comunicació. És la manera de fer visible ràpidament una qüestió, com una metàfora. L'ideal és mostrar la major quantitat d'informació i que l'usuari n'hagi de memoritzar com menys millor.
2. L'exploració. Es fa mitjançant gràfics interactius que engloben ingents quantitats de dades, que poden ser filtrades per l'usuari segons allò que l'interessi més saber en cada moment.
3. L'anàlisi. És la interacció visual que permet arribar a conclusions. Per exemple, un gràfic que recull l'activitat a Twitter de la [història de Manuel Bartual](#) mostra clarament que el tuit amb més èxit i difusió va ser precisament el que deia "Ha sido todo mentira".

Les regles de disseny són també importants a l'hora de comunicar de manera adequada:

1. Menys és més. Reduir per millorar ([the data-ink ratio](#))
2. Hi ha tres indicadors que cal tenir molt en compte a l'hora de construir una bona visualització: volum, qualitat, context. El volum fa referència a la quantitat, la qualitat a les característiques i el context ajuda a interpretar la importància relativa dels indicadors. Cal triar el tipus de gràfic més adequat i implementar-lo correctament. També s'han de posar les dades en context; aleshores la imatge global canvia.
3. Estadística. Cal anar alerta: que dues tendències coincideixin no vol dir que estiguin relacionades.

Fer bones visualitzacions de dades és costós en temps i diners. Cal primer de tot definir una estratègia, després la intervenció dels [enginyers de dades](#) i finalment dels dissenyadors. [The New York Times](#) té un equip de 40 persones al seu departament de dades. Hi ha també bones eines gratuïtes, com ara [Gephi](#) o [Power BI](#), [The R Project](#), [D3](#) o [Python](#), però requereixen coneixements tècnics.

La Generalitat de Catalunya està treballant per elaborar una guia sobre visualització de dades per poder comunicar millor amb la ciutadania i explicar l'acció de govern de manera més transparent. És important que la gent participi i s'impliqui en aquest projecte, perquè no es tracta d'imposar determinades dades, sinó d'un projecte per a tothom i que pugui servir a tothom.